

prima instanță: N. Mazur
instanța de apel: M. Anton, E. Cobzac, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

14 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Novac
Judecătorii Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată împotriva Primăriei mun. Chișinău, Nistor Grozavu, intervenient accesoriu Vlad Modîrcă cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată și menținută hotărîrea primei instanțe

c o n s t a t ă

La 06 aprilie 2011, firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, Nistor Grozavu cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că deținînd certificatul de urbanism nr.148-R/09 din 10 noiembrie 2009 pentru terenul și construcțiile provizorii, situate în mun. Chișinău, sect. Buiucani, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt intersecție cu str. Mitropolitul G. Bănulescu Bodoni, a primit de la Primăria mun. Chișinău autorizația de construire și amplasare a publicității exterioare nr. DGAURF-REC-A- 0004102-09 din 22 iunie 2010, în baza căreia a construit și a amplasat pe adresa indicată un panou orizontal monolateral iluminat din interior pentru publicitate, cu suprafața totală de 7,06 m.p.

Susține că cheltuielile suportate de aceasta pentru procurarea materialelor de construire a carcaselor pentru panoul publicitar și investițiile în procurarea ecranului LED cu suprafața de 7,06 m.p., excesiv costurile administrative de obținere a documentației a constituit suma de 170 445 lei.

Menționează că la 02 februarie 2011 pârâtul Grozavu Nistor, deținînd funcția de viceprimar, a emis dispoziția nr.33-d, prin care a dispus anularea autorizației și a certificatului supra enunțate, precum cu demontarea și evacuarea dispozitivului publicitar din contul societății, în termen de 7 zile de la data emiterii dispoziției.

La 04 februarie 2011, încălcînd termenul de 7 zile oferit pentru contestarea

dispoziției nr.33-d din 02 februarie 2011, angajații Preturii sect. Buiucani au tăiat construcția publicitară și au sustras ecranul LED cu suprafața de 7,06 m.p.

Despre acest fapt a fost sesizat Comisariatul de Poliție sect. Centru și Procuratura Anticorupție, iar la 07 februarie 2011, a fost adresată o cerere prealabilă Primăriei mun. Chișinău privind anularea dispoziției nr.33-d din 02 februarie 2011, reinstalarea construcției demontate la intersecția străzilor bd. Ștefan cel Mare și Sfint cu str. Mitropolitul G. Bănulescu Bodoni de unde a fost abuziv ridicată și informarea acesteia despre măsurile adoptate.

Afirmă firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată că prin acțiunile pârâților i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Consideră firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată că dispoziția enunțată este una ilegală deoarece nu conține motivele potrivit cărora și-a schimbat opinia și s-a decis anularea autorizației de construire, iar Grozavu Nistor nu era împuternicit prin Lege de a emite astfel de dispoziții.

Afirmă firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată că dispoziția contestată a sistat activitatea societății a cărei domeniu de activitate este exclusiv difuzarea și amplasarea publicității prin panouri LED, billboard-uri și alte afișe publicitare, prin ce i s-au adus prejudicii materiale. Deoarece dispunea de mai multe contracte încheiate în domeniu, iar adoptarea dispoziției a dus la imposibilitatea îndeplinirii obligațiilor contractuale și morale i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 170 445 lei - ce constituie cheltuielile aferente procurării echipamentului și a materialelor de construcție a panoului publicitar demontat, venitul ratat în mărime de 1122 165 lei, generat de imposibilitatea societății de a-și onora obligațiile contractuale, suma de 570222 lei penalități achitate și prejudiciul moral în mărime de 5 000 euro sau suma de 84 400 lei.

Solicită firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată anularea dispoziției nr. 33-d din 02 februarie 2011 despre anularea autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare și a certificatului de urbanism eliberate societății, ca fiind ilegală, încasarea din contul pârâților prejudiciul material în sumă de 1 862 832 lei, prejudiciu moral în sumă de 84 400 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2012 a fost respinsă acțiunea depusă de către firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată, ca fiind nefondată (f.d.72-75).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2012, a fost admis recursul declarat de către firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată, casată hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2012 și pricina a fost remisă la rejudecare, în alt complet de judecată (f.d.94-101).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2013, pricina intentată la cererea firmei de producere „Standart” societate cu răspundere limitată, a fost strămutată conform competenței jurisdicționale și teritoriale la Judecătoria Centru mun. Chișinău (f.d.143).

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 aprilie 2013 în proces a fost atras Modîrcă Vlad în calitate de intervenient accesoriu (f.d.175).

Ulterior, în cadrul examinării pricinii, firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitînd declararea ilegală și anularea dispoziției nr.33-d din 02 februarie 2011 despre anularea autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare și a certificatului de urbanism a

societății, emise de viceprimarul Grozavu Nistor, ca fiind ilegală; încasarea în mod solidar din contul Primăriei mun. Chișinău și a viceprimarului Nistor Grozavu a prejudiciului material în sumă de 1 292 610 lei, a prejudiciului moral în sumă de 84400 lei și a cheltuielilor de judecată (f.d.179-185).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 14 aprilie 2014, acțiunea a fost respinsă (f.d.275, 277-281).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2014, a fost respins apelul declarat de către firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată și menținută hotărârea primei instanțe fără modificări (f.d.309-316).

La 20 noiembrie 2014 firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat cu remiterea pricinii la rejudicare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit semnăturii efectuate pe coperta dosarului de către reprezentantul firmei de producere „Standart” societate cu răspundere limitată, se atestă că ultimul a recepționat copia deciziei instanței de apel, la 23 septembrie 2014.

Prin prisma normei citate în coraport cu cele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen.

În motivarea recursului firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată a invocat că instanța de apel a examinat pricina în mod arbitrar și în consecință a emis o hotărâre ilegală.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 09 decembrie 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimații nu au depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către firma de producere „Standart” societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru